

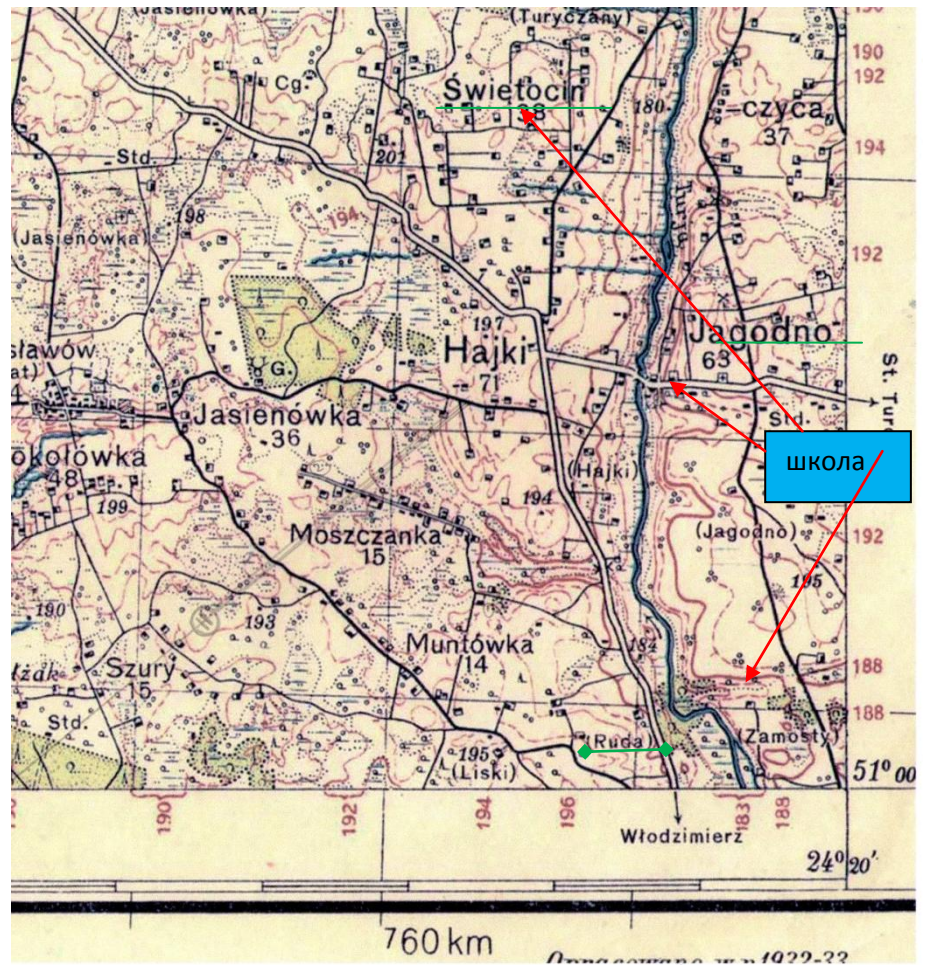
За буржуазної Польщі на території Гайківської сільської ради було три польські початкові школи.

Одне приміщення школи стояло між селами Гайки і Ягідне на правому високому березі р. Турії.

Приміщення дерев'яне розділене коридором на дві частини. З одної сторони – класна кімната, де діти навчалися у дві зміни. Зранку вчилися учні 1-2 класу, а після обіду 3-4.

Всього в школі навчалось на 1939 рік 105 учнів. Навчалось в цій школі по 60-70 учнів у кожному класі.

Викладались такі предмети: арифметика, читання, писання. Один раз у тиждень приходив православний священик, який читав Закон Божий українською мовою. Інші предмети велися польською мовою. Прізвище вчителя **Влодарський Олександр.(фото1939 року).**

Крім того, що навчалися діти молодшого шкільного віку, ще були курси для переростків і тих дітей, які не мали як відвідувати школу регулярно через брак коштів. (Зі слів Шумук (Козачук) Олени Василівни, 1930 р.н.)

В с. Руда чотирикласна школа збудована за 200м на схід від річки Турії. Будівля добротна, з високими світлими класами. Жителі з теплотою згадують вчителя **КВЯТКОВСЬКОГО**. (Записано зі слів Загури Семена, жителя с. Замости).

Ще одна чотирикласна школа була в польському поселенні Свенточин, що знаходилось за два кілометри на північ від села Гайки на лівому високому березі річки Турії. Це була дочірня школа Туричанської семирічки. Правда, саму колонію було спалено, жителів майже всіх вбито у в ніч на 28 вересня 1943 року. Свідченням існування школи є свідоцтва шкільні видані ще 1934 -39 роках ХХ століття.

jedno -klasowa Publiczna Szkoła Powszechna
w Świątocińcu Gajkach powiat: Włodzimierski

Nr 1/III Rok szkolny 1934/35

ŚWIADECTWO SZKOLNE
Antonik Jan
urodzony dnia 24 stycznia 1925 r. w Gajkach
(powiat: włodzimierski), religii (wyznania) prawosławnej
uczeń oddziału trzeciego (rocznik trzeci)

otrzymuje za rok szkolny 1934/35 stopnie następujące:

ze sprawowania się	<u>bardzo dobry</u>
z nauki religii	<u>dobry</u>
„ „ języka polskiego	<u>dostateczny</u>
„ „ języka	<u>—</u>
„ „ rachunków z geometrią	<u>dobry</u>
„ „ przyrody	<u>dostateczny</u>
„ „ geografji	<u>dostateczny</u>
„ „ historii	<u>—</u>
„ „ rysunków	<u>bardzo dobry</u>
„ „ robót ręcznych	<u>dobry</u>
„ „ śpiewu	<u>dostateczny</u>
„ „ ćwiczeń cielesnych	<u>dobry</u>
„ „ robót kobiecych	<u>—</u>
„ „	<u>—</u>

Liczba opuszczonych godzin szkolnych — dni 15, z czego nie usprawiedliwiono —
Liczba spóźnień —, z czego nie usprawiedliwiono —

Wynik ogólny dobry

W Świątocińcu dnia 15 czerwca 1935 r.
A. Wniatowski A. Wniatowski
Opiekun oddziału Kierownik szkoły

Drukarnia Państwowa Nr 73697. 11.XII.34. 50000. Świadectwo szkolne dla szkół powszechnych 1 i 2-klasowych (P. 3). Cena 5 gr

В 1939-41 рр. школи були у пристосованих приміщеннях, викладання велось російською і українською мовами. Цікаво те, що навчалися разом як і за Польщі, так і за «перших советів», діти і українців, і поляків, і німців. Все було мирно, дружно, толерантно.

Вс. Гайки у 1939-43 рр. школа працювала у пристосованому приміщенні, яке у 1943 р. згоріло. Після війни побудували нове приміщення і збудинків поляків, що жили в урочищі Шури. В будинку було дві класні кімнати і кімната для вчителя. Першими вчителями були **Галина Самойлівна (БОНДАРЧУК) СТОЛЯРУК** та **Лисюк Касян (Лисюк) Христина Олексіївна**. Галина Самойлівна була родом з Вінницької області, а Христина Олексіївна з - Волині.

Декілька років працював вчителем початкових класів **Сокальський Анатолій Онисимович**. Квартирувався він у родині Жолоба Євсія.

Школа початкова в с. Гайки проіснувала до 1953 року, а потім два роки приміщення пустувало, бо не було набору дітей (записано зі слів Ващук Марії Іванівни, 1940 р.н.). Вона і її сусідка **Ольга Очачко** змушені були ходити в 1-ий клас с. Руда. І тільки з 1955 року, коли дітей стало більше, за проханням сільського голови **Івана Васильовича Войтовича** і з дозволу

Галина Самойлівна та Христина Олексіївна серед учнів Гайківської початкової школи, 1962р.

першого секретаря обкому партії **Миколи Коржа** в Гайках знову почала працювати початкова школа. Ця школа була дочірньою Рудянської семирічки.

Жителі села Ягідне з повагою, теплотою і вдячністю згадують
Опшанську (Коріневську) Олену Павлівну. Одна з

перших вчителів, яка пропрацювала в школі понад 40 років до виходу на пенсію.

Вимоглива, однак справедлива і добropорядна, вона навчала дітей мудростей науки. Олена Павлівна намагалася прищепити школярам сумлінне відношення до виконання своїх обов'язків, бути чуйними, справедливими, любити свою родину та свою Батьківщину — Україну.

Стежкою мами пішла молодша донечка Таня. Нині **Тетяна Володимирівна (Опшанська) Чигрин,**

завідувачка Кратівської початкової школи, вчитель вищої категорії, вчитель-методист, яскрава леді, мама двох дітей. Все життя віддає школі і дітям.

Коли в роки війни школа в с. Руда згоріла, то навчалися діти в будинку Радзиків, що стояв на хуторі Ганнусин. Це приміщення пізніше перевезли в с. Руда і в цьому будинку були шкільна майстерня та буфет з їдальнею. Першими вчителями були молоді

дівчата - східнячки — **Тетяна**

Дмитрівна (Сулима)

Зінкевич, Софія

Броніславівна Ковалінська.

Пізніше класну кімнату орендували в будинку Суліка Василя, жителя села Замости, а його

дочка **Люба Василівна (Сулік)**

Оленич була вчителькою початкових класів, а коли школу перевели в село Руда, то вона понад 40 років навчала молодших школярів тут.

(Записано зі слів жительки с. Руда Ващук Надії, 1932 р.н.)

Рудянська семирічка почала працювати з 1945 року. Приміщення школи після війни було побудоване з будинків поляків-«осадників», що жили в с.Білин. Спочатку побудували один корпус, а пізніше ще один.

Всі приміщення знаходилися на лівому високому піщаному березі р.Турії. Відвідували школу діти із сіл: **Замости, Ліски, Писарева Воля, Гайки, Ягідне та хуторів: Ганнусин, Мощанка, Поруб, Шури, Високе, Жидівка, Гідове, Бірок, Мунтувка.** Багато дітей були переростками, бо в роки війни не навчалися.

Сулік Л.В.

Одне з приміщень школи, що збереглося, фото 2015 р.

Більшість вчителів були не місцевими, а вихідцями зі східних областей України: Київської, Вінницької, Житомирської, Черкаської.

Першим директором семирічки призначили **Частковського Василя Петровича** (на фото в центрі).

Направили його з дружиною Женею Григорівною з Житомирської області спочатку в село Мокрець вчителем математики, а вже звідти призначили на посаду директора Рудянської семирічки. Женья Григорівна навчала школярів молодших класів.

Василь Петрович був вчителем математики, якого дуже любили діти і захоплювались його цікавими урокам. Хоча сам предмет не з легких, але викладав його педагог вміло і зрозуміло.

Рудянська семирічка відносилася до Володимир – Волинського району, а її дочірньою школою була ще

Лісківська початкова школа, де вчителями початкових класів працювала

Зінкевич (Сулима)

Тетяна Дмитрівна , Гаманюк

(Луцюк) Ніна Платонівна та Зінкевич Арсен Михайлович.

Певний час директором восьмирічки був **Лорві Олександр Іванович** (російський мовник) та **Скотар Михайло Васильович** (історія).

Другим директором школи призначили в 1950 році **Семенюк**

Семенюк Юлія Михайлівна (перша справа сидить) серед вчителів Рудянської школи, 1964 рік

(Романюк) Юлію Михайлівну.

Одна з перших вчителів початкових класів, яку прислали зі Східної України, а згодом — вчитель німецької мови та біології.

Саме про цього педагога більшість випускників згадують з душевною теплотою і глибокою вдячністю.

Колеги, з якими працювала Юлія Михайлівна, відгукуються як про хорошого товариша та красиву і сильну жінку. Життя її було важким. Похоронила двох чоловіків, сама виховала двоє дітей, та ніколи ніхто не почув від неї скарг на життя. Завжди вимоглива, справедлива, з гордо піднятою головою крокувала вона по житті.

В центрі Юлія Михайлівна

Разом з нею приїхали молоді хлопці і дівчата, в основному з Вінницької та Київської областей: **Свириденко Галина Микитівна (російський мовник), Ковалінська Софія Броніславівна, (початкові класи), Тетяна Дмитрівна Сулима (початкові класи).**

Прийшли нові молоді вчителі з навколишніх районів: **Ружицька (Іллюк) Людмила Станіславівна, Кухарук Микола Пилипович (фізика), Бойковський Венедим Антонович (географія, історія), Луцюк (Гаманюк) Ніна Платонівна (піонервожата), Зінкевич Арсен Михайлович (фізика), Ярош Петро Парфенович (вчитель фізкультури), Ярош Ніна Василівна (біологія, хімія), Кіт Богдан Михайлович (директор школи та український мовник), Крупа Ганна Михайлівна (біологія) (фото 1964 року)**

Сидять Зінкевич А.М., Смоляр Н.Є., Сулима Т.Д., Частковський В.П., стоять Поліновська Г.Й., Іллюк Л.С., Ващук М.І., Свириденко Г.М., Семенюк Ю.М., Частковська Ж.Г. фото 1963 року

Сидять Іллюк Л.С., Кіт Б.М., Частковська Ж.Г., стоять Смоляр Н.Є., Ярош П.П., Крупа Г.М., Луцюк Н.П., Свириденко Г.М., Частковський В.П., Семенюк Ю.М.

У 60-х рр. ХХ ст. місцева молодь, що закінчувала вчительські курси, почала поповнювати лави вчителів.

Серед них **Смоляр (Заяць) Надія Євменівна** вчитель української мови та літератури. Після закінчення Сокальського педучилища у 1957 році прийшла працювати в Рудянську восьмирічну школу.

В її трудовій книжці тільки два записи, про прийняття на роботу і про вихід на пенсію. 42 роки педагогічного стажу. Родом вона із с. Ліски.

Всю свою трудову діяльність вчительці приходилось долати на роботу спочатку три кілометри(коли школа функціонувала в с.Руда) і п'ять кілометрів, коли перевели школу в с. Гайки. Хороший спеціаліст, мила струнка волинянка в любую погоду, без запізнь, приходила і навчала школярів мови рідного народу, знайомила з творчістю талановитих письменників України

Кл.керівник учнів 1974 р.н. НадіяЄвменівна Смоляр

**Минькач Ганна
Ульянівна вчитель
російської мови та
літератури.**

**Юною, стрункою, завжди
життєрадісною, наповнена
невгамовною енергією зустрічала
школярів педагог більше як 35 років.
Коли школу перевели в село Гайки
їй, жительці села Руда, доводилось
долати пішки по п'ять кілометрів туди
й назад кожного дня. А ще
виховувати двох хлопчиків - близнят.
Скільки книг прочитано, скільки**

**віршів авторів цілого світу прослухали школярі з її вуст, скільки корисних
порад отримали її вихованці! Хороший друг і товариш, найкраща в світі
мама, бабуся і прабабуся. Це все про неї.**

**Хоч зараз Ганна Ульянівна вже поважного віку, та її невгамовності
можуть позаздрити молоді. Маючи від природи хороший голос, вона все
своє свідоме життя співає, то в колгоспному хорі, то у вчительській
вокальній групі, то у церковному хорі церкви Різдва Пресвятої Богородиці
села Руда.**

Випуск 1954 р.н. Кл. керівник Минькач Ганна Ульянівна

Дітей у школі було багато (існували паралельні класи), і в с. Руда змушені були добудувати додаткові приміщення. У 1960-67 рр. навчальних приміщень було чотири. Три дерев'яні, одне — цегляне. Всі пристосовані. Деякі були в аварійному стані.

Директором школи в той час був

Бохняк Іван Федорович.

Відданий школі, чуйний, справедливий, хороший спеціаліст і взагалі дуже хороша людина. Родом він із села Блаженик Турійського району, а працював вчителем математики в селі Ставки. Звідти його направили на посаду директора Рудянської восьмирічної школи. Піонервожатою в цей час працювала **Уманець (Дубік)**

Надія Олександрівна.

В 1969 році восьмирічну школу за сприяння голови колгоспу Уманця Миколи Дмитровича перевели з с. Руда в с. Гайки, як центральну бригаду колгоспу ім. Щорса. Під школу було виділене недобудоване приміщення колгоспного готелю, яке в спішному порядку добудували батьки учнів.

Пізніше, в 1977 році, віддали під другий корпус житловий будинок на дві квартири, де утворилось дві класні кімнати, майстерня, бібліотека та харчоблок. Коли в 1977 році Іван Федорович помер після важкої хвороби, то директором школи рік була **Сташук Галина Макарівна.**

Вчителі початкових класів — спеціальність особлива. Вони повинні бути добрими, мудрими і водночас вимогливими, бо їхнє завдання заохотити юних школярів до пізнання навколишнього світу методами навчання. Таким педагогом понад 35 років до виходу на пенсію була

Пирожик (Нестерук) Галина Миколаївна.

Тендітна, юна, залюблена в українську пісню і поезію, педагог зразу влилася в невелику педагогічну родину Гайківської восьмирічної школи. Незабаром з'єднала свою долю з місцевим юнаком Веніаміном. Народили і виховали четверо дітей. Естафету вчительської професії перейняли її донечка Антоніна та син Олександр, нині член спілки журналістів України. Працює в даний час (2015 р.) на посаді заступника голови Волинської обласної ради.

Вчителька вміла організувати навчальний процес так, щоб не згас в очах вогник допитливості до знань, заохочувала кожного з них вчитися, бути впевненим у своїх силах

Цікаво, що її вихованці, тепер уже сивочолі і поважного віку, досі не забувають свою першу вчительку, при кожній нагоді вітають з святковими датами.

Вчителем історії та фізичного виховання понад десять років працював **Гнатюк Василь Максимович**, випускник Львівського державного університету імені І.Франка, уродженець с. Старі Кошари Старовижівського району. Веселий та співучий, завжди знаходив спільну мову з школярами та місцевою молоддю.

Частковський Василь Петрович
та Гнатюк Василь Максимович

Литвинюк Антоніна Володимирівна працювала в

нашій школі вихователем групи продовженого дня, викладала трудове навчання.

Її педагогічний стаж тісно пов'язаний з професією чоловіка-офіцера, учасника бойових дій в Афганістані. Разом з ним кочувала по різних військових гарнізонах. За станом здоров'я повернулася на Волинь де і працювала до виходу на заслужений відпочинок.

Литвинюк А.В.- зліва

Вчителем географії прийшла працювати у 1973 році і працює по даний час **Антонюк(Хомич) Марія Андріївна**, спеціаліст вищої категорії, нагороджена грамотою Міністерства Освіти України.

Вона понад десять років працювала завучем школи.

Під її керівництвом проведено безліч піших походів та організовано екскурсій по визначних місцях нашої країни, з метою вивчення історії України та виховання любові до рідного краю та своєї Малої Батьківщини.

Разом з учнівським і вчительським колективом та допомозі батьків зібрано неоціненні матеріали історії сіл Гайківської сільської ради та розвитку історії освіти в межах сільської ради.

Уроки її творчі, добре продумані, з великою кількістю різноманітного цікавого додаткового матеріалу.

Неодноразово її вихованці займали і займають призові місця на районних та беруть участь в обласних олімпіадах з географії та різноманітних природничих конкурсах.

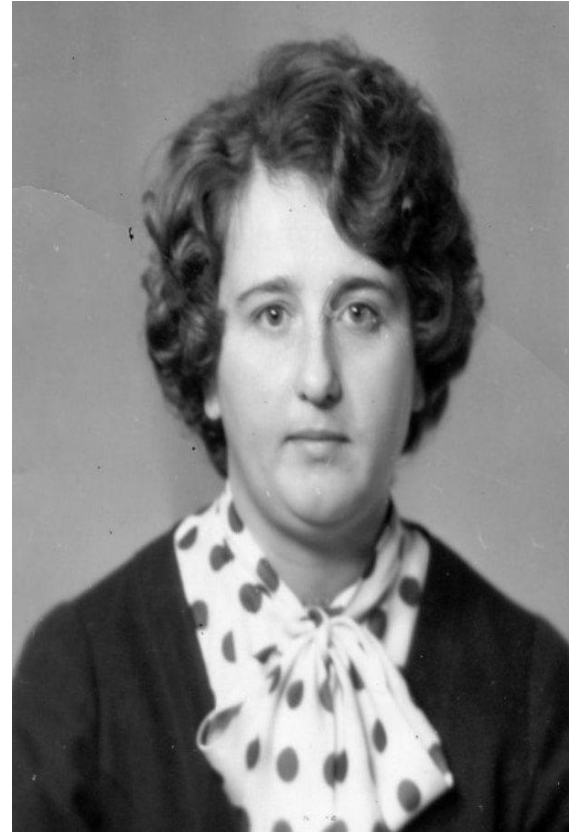

Після закінчення математичного факультету Луцького педагогічного інституту направили на посаду вчителя математики **Галину Василівну Малашук(Касян)**, родом з Туричан.

Через декілька років їй запропонували очолити вчительський колектив школи.

Зовсім юна, щира душею, комунікабельна згуртувала навкруг себе колектив. І зажила школа оновлено, завойовуючи високі рейтинги на предметних олімпіадах і різноманітних конкурсах.

Пропрацювала Галина Василівна директором школи в Гайках 10 років і, коли 19 травня 2010 року відбулася зустріч випускників 1960-61 р.н., ось що сказала про роки, проведені в Гайках: «Я працюю в гарній школі, люблю своїх колег, задоволена роботою. Та часто сняться мені Гайки, школа, колектив, бо тут пройшли найкращі 10 років мого життя.»

Зустріч через 30 років, 2010р, перша праворуч сидить Малашук Г.В.

Повернулася з Далекого Сходу на Малу батьківщину і працювала вчителем біології і хімії до виходу на пенсію **Зламанець (Кухарук) Єва Ульянівна**, яка створила в школі навчальні ділянки і зібрала та вирощувала колекцію лікарських трав.

Після закінчення Володимир-Волинського педучилища прийшов працювати вчителем трудового навчання **Цюприк Микола Олександрович**, уродженець села Топилище Іваничівського району. Веселого, компанійського з неповторним гумором вчителя учнівський та вчительський колективи прийняли відразу. Викладав у школі різні предмети: фізичну культуру, креслення, математику, трудове навчання.

Пізніше він понад 10 років працював директором школи.

Молодим спеціалістом приїхала до нас після закінчення математичного факультету Луцького педагогічного інституту жителька с. Охитники Турійського району **Кочергіна (Петросюк) Тамара Іванівна.**

В будь-яку погоду добиралася на роботу по бездоріжжю з села Мокрець (9 км) молода вчителька математики. Уроки проводила творчо, зі знанням справи. На фото учні 1974 року народження, крайня справа Т.І.Кочергіна

Закінчив у 1988 році Бродівське педучилище випускник нашої школи житель села Замости **Оленич Василь Іванович** і працював в нашій школі вчителем трудового навчання, фізики та креслення. На жаль, досить рано через важку хворобу відійшов у світ потойбіччя.

Молодий, красивий юнак не тільки творчо, зі знанням справи викладав фізику, креслення та трудове навчання, але й брав активну участь у громадському житті школи і громади. Володіючи прекрасним баритонем часто радував людей, виконуючи народні пісні та церковні піснеспіви.

Оленич В.І. зі своїм класом

Поліщук Б.І.

Вчителями музики працювали (нині покійна) **Ковальська Галина Степанівна** та **Поліщук Борис Іванович**.

Відмінне володіння музичними інструментами та хороші педагогічні навички допомогли Борису Івановичу створити в школі вокальні ансамблі учнівського та вчительського колективу, які неодноразово виборювали призові місця на конкурсах художньої самодіяльності в районі та області.

В його сім'ї співають всі : дружина Олена Веніамінівна та дві донечки. Цю сім'ю ще називають «волинськими соловейками», бо неодноразово виборювали призові місця на районних та обласних конкурсах «Співуча родина».

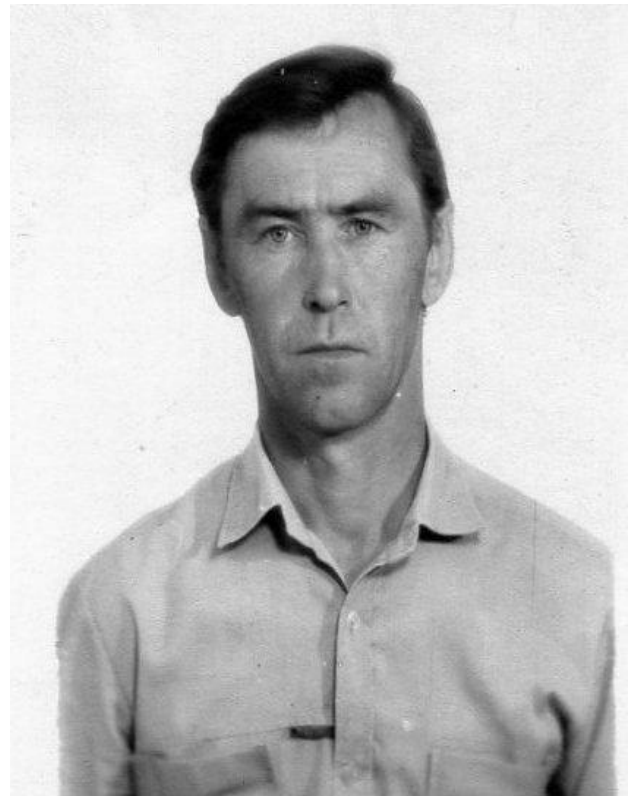

Вчителем історії та музики і директором школи певний час працював

**Паламарчук
Анатолій Сергійович**

родом з села Житані Володимир-Волинського району. Закінчив Луцький педагогічний інститут ім.Лесі Українки заочно.

Життєрадісний, доброї душі педагог знайомив школярів з історичним минулим людського суспільства, мотивуючи навчання висловом «хто не знає свого минулого, той не буде мати майбутнього».

З легкої руки Паламарчука А.С. в Гайківській школі був створений ансамбль сопілкарів, що виступав не тільки на місцевій сцені, а й на оглядах художньої самодіяльності в районі.

Паламарчук (Стрилюк) Олена Ананіївна, уродженка

села Крать Турійського району з 1981 року до цього часу працює вчителем української мови і літератури.

Спеціаліст вищої категорії за свою працю нагороджена грамотою обласного відділу освіти Волинської облдержадміністрації та присвоєно їй звання «старший вчитель».

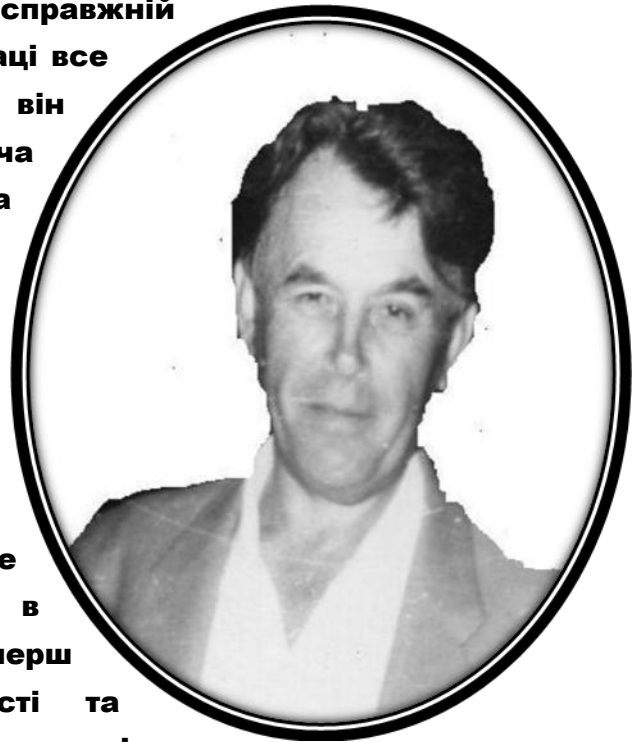
Неодноразово її вихованці виборювали призові місця на районних та обласних олімпіадах, привозили нагороди з обласних конкурсів читців творів Лесі Українки, Тараса Шевченка, «Посміхнемось щиро Вишні», Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика,

Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка.

Алексєєв Віктор Григорович — прекрасний педагог,

чуйна толерантна людина, справжній адміністратор, що віддав педагогічній праці все своє життя. Протягом довгих років він працював у Рівненській області, хоча родом з Волині. І коли трапилася нагода повернутися у свою область, то Віктор Григорович протягом з 1990 по 1996 рр. шести років працював директором нашої школи.

Він навчив педагогів бути дружніми, відчувати плече товариша та гордитися своєю професією. Ніколи не ображав працівників школи, старався в кожному уроці, проведенім учителем, перш за все знайти зерно раціональності та правильності вибору подання навчального матеріалу.

Світла пам'ять про цю людину, вчителя від Бога, залишилася в наших серцях.

Молодою, стрункою дівчинкою після закінчення Володимир - Волинського педучилища прийшла працювати піонервожатою **Марчук (Киричук) Людмила Степанівна**, уродженка села Овлочин. Спочатку не все вдавалося, але набуття досвіду робило свою справу, і незабаром виховні заходи, проведені вчителем, приносили задоволення і їй самій, і школярам. Нині Людмила Степанівна —

досвідчений педагог, працює завучем Овлочинської ЗОШ I-III ступеня.

Понад 25 років працював вчителем фізичного виховання, спеціаліст I

категорії

Войтюк Ростислав

Олександрович.

Здоров'я і силу віддав вихованню підростаючого покоління. Кожного робочого дня приходилось долати по 15 кілометрів, коли своїм транспортом, а коли маршрутним автобусом, бо родом вчитель із села Блаженик.

Скільки змагань проведено, скільки досягнень здобуто за ці роки, скільки піших і велосипедних походів проведено по території рідного краю!

Футбол, волейбол, баскетбол, легка атлетика і цікаві спортивні ігри робили уроки вчителя цікавими, а школярів здоровими громадянами нашої країни.

Не можна не обминути увагою працю вчителя музики, спеціаліста I категорії **Вашука Андрія Федоровича**, ентузіаста своєї справи, людину, залюблену в музику.

Ці риси приносять свої творчі плоди: кожного року учні нашої школи виступають на сценах сільського клубу, виховних заходах школи, районного будинку культури, беруть участь в оглядах-конкурсах художньої самодіяльності і виграють призові місця, приносячи насолоду слухачам талановитими виступами.

А ще на новорічні свята група щедрувальників під його керівництвом вітає жителів сіл

чудовими колядками та щедрівками.

Ось уже понад 15 років працює вчителем хімії і біології

Латик (Марчук)

Оксана Миколаївна

уродженка с. Мокрець.

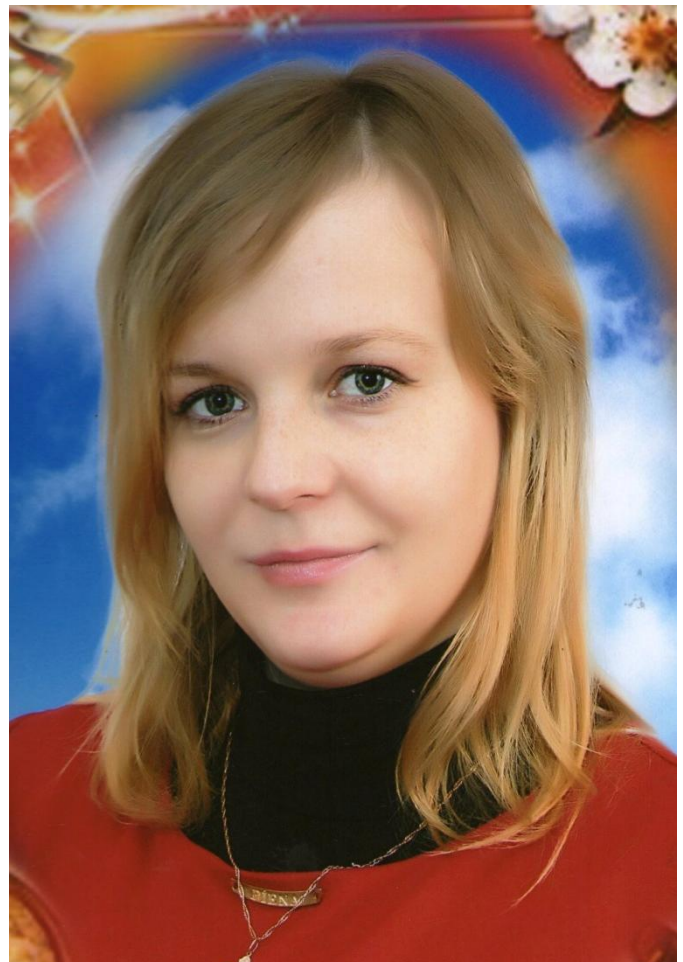
Її вихованці неодноразово виборювали призові місця на районних та обласних олімпіадах. Школярі активно беруть участь в різноманітних Всеукраїнських конкурсах, під керівництвом вчительки розчищають джерела в руслі річки Турії та вивчають природу рідного краю.

Вчителем початкових класів працює **Ващук (Савюк)**

Мирослава Петрівна,

нині ягідненська невістка, людина творча та енергійна. Прийшла до нашої школи ще студенткою Володимир - Волинського коледжу. Сором'язлива, красива, сповнена натхнення навчати школярів англійської мови. Може трішки вагалася: а чи все вдається?

І незабаром стала впевненим педагогом, якого поважають і діти, і колектив, і батьки.

Педагогічний колектив ось уже п'ятий рік очолює вмілий, творчий, вимогливий керівник **АНТОНЮК (Гаврилюк) Валентина Петрівна.**

Направили на роботу молодого педагога в нашу школу після закінчення фізико-математичного факультету Луцького педагогічного інституту вчителем математики.

Набувався досвід, набуті знання віддавалися школярам, і результати не забарилися. Їй присвоєне звання «старший вчитель» за досягнення у навчанні учнів математики. А в 2010 році її призначили директором школи. Маючи хороші організаторські здібності, директору вдалося змінити клімат самоорганізації колективу школи.

Були замінені майже всі внутрішні і зовнішні двері в приміщенні, встановили нові котли, значно покращено обладнання харчоблоку. При сприянні батьків школярів зроблено ремонт в декількох класних кімнатах.

**Зараз педколектив школи складається переважно з випускників
нашої школи.**

**Ващук (Гаманюк)
Валентина Олексіївна**

**вчителька фізичної культури,
уродженка с. Гайки, закінчила
Луцький педагогічний університет
імені Лесі Українки по даній
спеціальності.**

**Людина творча та активна.
Школярі, навчені нею, займають
призові місця на районних
легкоатлетичних змаганнях.
Виконання не тільки програмового
матеріалу, а й змістовні розвиваючі
ігри та розваги роблять уроки
фізичного виховання цікавими для
школярів та корисними для розвитку
дитячого організму.**

Петрович (Гаманюк)

Раїса Олексіївна, вчитель початкових класів, вчитель вищої категорії.

29 років свого життя віддала навчанню підростаючого покоління. Навчала різних предметів, декілька років була завучем школи, та найбільшу кількість років пропрацювала вчителькою початкових класів, навчаючи малят читати, писати, рахувати, любити світ, свою Україну.

Щодня, щогодини торкалася вразливого дитячого серця дотиком мудрим і чутливим, добрим і вимогливим, бо тільки тоді запалюється вогник любові до знань.

Понад 20 років тому у 1994 році прийшла працювати вчителем зарубіжної літератури **Дмитрук (Поліщук) Руслана Василівна**, теж родом з Гайок. Згодом її призначили завучем школи. Спеціаліст вищої категорії, людина неконфліктна, спокійна, врівноважена, залюблена у свій предмет, захопливо знайомить дітлахів з творчістю письменників та поетів країн світу.

Майстерно проводить виховні заходи, вкладаючи в душу кожного школяра своє серце і душу.

Як заступник створює належний рівень навчально-виховного процесу в школі, вміло створює сприятливий мікроклімат в колективі.

Працює в школі сім'я Дьоміних.

Дьоміна (Столярук) Ольга Миколаївна — вчитель

початкових класів, спеціаліст вищої категорії. Красива, добра серцем та мила душею, залюблена у квіти, завжди знаходить спільну мову з малюками.

Її обожнюють школярики за надзвичайно цікаві уроки і виховні заходи, діляться з нею найпотаємнішим, а вчителька намагається так організувати навчальний процес, щоб в очах вогник допитливості не згасав, а навчання стало натхненною захоплюючою працею.

Дьомін Валерій Іванович (гайківський зять) — викладає

математику, трудове навчання, незмінний голова профспілкового комітету школи, удостоєний звання «старший вчитель». А ще цінують його колеги і школярі за іскринки гумору, якими він може розрядити будь-яку ситуацію. Вчитель користується повагою і авторитетом серед учнівського і вчительського колективу. Вихованці люблять свого вчителя, по-справжньому довіряють йому за його батьківську вимогливість та сердечність.

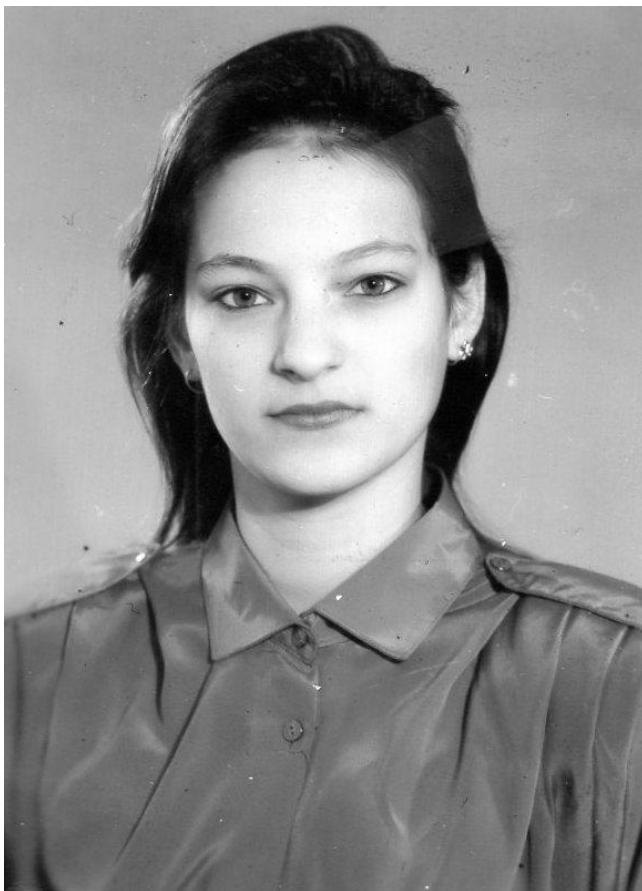

Зовсім юною , але з великим багажем знань і бажанням поділитися ними з школярами прийшла в школу вчителем англійської мови уродженка с. Ягідне

Сидорук (Сімчук) Галина

Петрівна. Енергійна, беручка

вчителька відкриває перед школярами розмаїття іноземної мови, заохочує до її вивчення, адже проживання у XXI столітті епохи новітніх технологій не мислиме без знання однієї - двох і більше іноземних мов.

На зміну мамі Пирожик Галині Миколаївні прийшла в 1997 році на посаду педагога-організатора молода та енергійна її дочка

**Пирожик - Панасюк
Антоніна Веніамінівна**

жителька села Ягідне.

Від мамі успадкувала ніжний голос, любов до пісні, вміння згуртувати дітей.

Як керівник учнівської організації вміло спрямовує роботу школярів в потрібне русло, сприяє формуванню у школярів громадянської позиції та любові до своєї країни — України.

Прийшло нове поповнення молодих педагогів. **Жумирука**

Костянтина Сергійовича призначили на посаду вчителя

фізики та інформатики в

2012 році, **Строчик**

Юлію Леонідівну

направили вчителем

англійської мови у 2013

році .

Важко добиратися аж з Турійська та його околиць на роботу, та юні, сповнені бажання працювати і радіти результатам своєї роботи педагоги стараються давати школярам знання з своїх предметів.

Строчик Юлія Леонідівна, вчитель англійської мови

Колектив школи дружний , згуртований , діловий .

Декілька років підряд школа виборює призові місця на районних предметних олімпіадах, займає першість в рейтингу шкіл району за кількістю переможців.

Крім навчальної роботи школа проводить велику виховну. Ніколи не буває відірваною від подій , що відбуваються в країні.

Школа має тісні зв'язки з батьківським комітетом, який допомагає в наш неспокійний час вирішувати нагальні проблеми господарського життя школи: ремонту приміщень, заготівлі дров та овочів для здешевлення обідів у шкільній їдальні, придбання новорічних подарунків тощо.

Додаток

Jedno-klasowa Publiczna Szkoła Powszechna
 w *Śmietocinie-Gajkach* (powiat: *wiadziemiński*)

Nr *1/III* Rok szkolny 19*34/35*

ŚWIADECTWO SZKOLNE

Antoniuk Jan

urodzony dnia *24 stycznia* 19*25* r. w *Hajkach*
 (powiat: *wiadziemiński*), religii (wyznania) *prawosławnej*
 uczeń oddziału *trzeciego* (rocznik *trzeci*)

otrzymuje za rok szkolny 19*34/35* stopnie następujące:

ze sprawowania się	<i>bardzo dobry</i>
z nauki religii	<i>dobry</i>
„ „ języka polskiego	<i>dostateczny</i>
„ „ języka	<i>—</i>
„ „ rachunków z geometrią	<i>dobry</i>
„ „ przyrody	<i>dostateczny</i>
„ „ geografji	<i>dostateczny</i>
„ „ historii	<i>—</i>
„ „ rysunków	<i>bardzo dobry</i>
„ „ robót ręcznych	<i>dobry</i>
„ „ śpiewu	<i>dostateczny</i>
„ „ ćwiczeń cielesnych	<i>dobry</i>
„ „ robót kobiecych	<i>—</i>
„ „	<i>—</i>

Liczba opuszczonych ^{*dni*} godzin szkolnych *15*, z czego nie usprawiedliwiono *—*
 Liczba spóźnień *—*, z czego nie usprawiedliwiono *—*

Wynik ogólny *dobry*

w *Śmietocinie* *perwa* 19*35* r.
A. Wniatowski *A. Wniatowski*
Opiekun oddziału Kierownik szkoły

Przyjęta

Publiczna Szkoła Powszechna

P. M. 3
w Pianosiej - Wólki

Nr 22

Zaświadczenie

o ukończeniu Kursów Doksztalających dla Przedpoborowych.

Kierownictwo Publicznej Szkoły Powszechnej w Pianosiej - Wólki
gm. Derba pow. Włodzimierski
stwierdza, że Jan Kamaniuk
urodzony dnia 31 sierpnia roku 1917 w Pianosiej W.
po ukończeniu _____ klasy Publicznej Szkoły Powszechnej stopnia _____
uczęszczał na KURSY DOKSZTAŁCAJĄCE DLA PRZEDPOBOROWYCH
w roku szkolnym 1937/38 na stopień I
w roku szkolnym 1938/39 na stopień II
w roku szkolnym _____ na stopień _____

i ukończył je z pomyślnym wynikiem, co w zakresie przedmiotów podstawowych: języka polskiego, arytmetyki z geometrią i wiedzy o Polsce odpowiada poziomowi IV klasy publicznej szkoły powszechnej stopnia I

Pianosiej Wólka, dnia 28 - III 1939 r.

Nauczyciele Kursów:

Styczeń

(m. p.)

Kierownik Szkoły:

Styczeń